

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 17 februari 2020 met nummer RvVb-UDN-1920-0554
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0536-UDN

Verzoekende partijen

1. de heer **Jozef LENSSEN**
2. de heer **Jan DE CLEENE**
3. de heer **Jan BALLIAUW**

vertegenwoordigd door advocaat Igor ROGIERS
met woonplaatskeuze op het kantoor te 9270 Kalken, Kalkendorp 17A

Verwerende partij

het **VLAAMSE GEWEST**
vertegenwoordigd door de Vlaamse regering

vertegenwoordigd door advocaat Michel VAN DIEVOET
met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolstraat 56

Tussenkommende partijen

1. de bv **STORM WAASLAND**

vertegenwoordigd door advocaten Jan BOUCKAERT, Stefanie FRANCOIS en Sofie TIMMERMANS
met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Loksumstraat 25

2. het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente BEVEREN**

3. de **gemeente BEVEREN**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

beiden vertegenwoordigd door advocaat Cies GYSEN
met woonplaatskeuze te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 7 februari 2020 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 21 december 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van 30 juli 2018 tegen de weigeringsbeslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 28 juni 2018 gegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkomende partij een omgevingsvergunning verleend voor de exploitatie van drie windturbines op de percelen gelegen te 9120 Beveren-Waas, Schoorstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie B, nummers 422, 423, 424, 425a, 426a, 426b, 443a, 447a, 448a, 449, 449/2/a, 450, 451b, 452a, 483a, 484, 485, 487a en 488a.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partijen verzoeken door neerlegging op de griffie op 14 februari 2020 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in. De tussenkomende partijen dienen een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 14 februari 2020.

Advocaat Isaura DE CLEEN *loco* advocaat Igor ROGIERS voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Michel VAN DIEVOET voert het woord voor de verwerende partij. Advocaten Stephanie FRANCOIS en Sophie TIMMERMANS voeren het woord voor de eerste tussenkomende partij. Advocaat Willem-Jan INGELS *loco* advocaat Cies GYSEN voert het woord voor de tweede tussenkomende partij.

2.

De verzoekende partijen vorderden eerder, met een aangetekende brief van 8 februari 2019 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De betrokken percelen zijn het voorwerp van een uitgebreide en relevante voorgeschiedenis, zowel wat betreft de voorgenomen exploitatie als de stedenbouwkundige handelingen.

1.

1.1

Op 24 december 2009 wordt een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag van de nv STORM DEVELOPMENT voor het oprichten van zeven windturbines te Beveren en te Sint-Gillis-Waas geweigerd. De aanvraag omvat twee rijen turbines, waarvan drie turbines gelegen zijn ten noorden van de E34 en vier turbines ten zuiden ervan. De weigering van de drie noordelijk gelegen windturbines werd ingegeven door de nefaste landschappelijke impact van deze turbines.

1.2

Op 2 juni 2010 dient de nv STORM DEVELOPMENT een nieuwe stedenbouwkundige vergunningsaanvraag in voor de bouw van drie noordelijke windturbines op het terrein gelegen te 9130 BEVEREN, Schoorstraat zn.

Op 13 oktober 2010 beslist de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar (hierna: GSA) de stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor de bouw van deze drie windturbines.

Tegen deze beslissing wordt door de derde tussenkomende partij een beroep tot schorsing en vernietiging ingesteld bij de Raad. Ook een aantal verzoekende partijen stellen een schorsingsprocedure in tegen deze beslissing.

Op 25 juni 2013 verwerpt de Raad met het arrest nr. S/2013/067 het verzoekschrift tot schorsing. Op 10 juni 2014 verwerpt de Raad met het arrest nr. A/2014/0426 het beroep tot vernietiging van de derde tussenkomende partij.

1.3

Op 26 oktober 2012 wordt ondertussen door de nv STORM DEVELOPMENT een andere stedenbouwkundige vergunningsaanvraag ingediend bij de GSA, deze maal voor het bouwen van een middenspanningscabine en twee schakelcabines met bijhorend kabeltracé, omleiden en inbuizen van grachten en het aanleggen van toegangswegen op een terrein met als ligging Schoorstraat te 9130 Beveren en met als kadastrale omschrijving afdeling 5, Sectie B, nummers 423, 424, 425A, 426A/2, 427A:2, 440, 445, 446, 447A, 448A, 450, 451B, 462, 465, 466, 484, 485, 487A.

Deze aanvraag wordt voorwaardelijk ingewilligd door de GSA op 24 september 2013.

Ook tegen deze beslissing hebben onder meer de verzoekende partijen een vordering tot vernietiging ingesteld bij Uw Raad. Deze vordering tot vernietiging wordt evenwel onontvankelijk verklaard met een arrest van 1 maart 2016 met nr. RvVb/A/1516/0701 van de Raad.

2.

2.1

De deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen kent op 25 november 2010 een milieuvergunning toe aan de nv STORM DEVELOPMENT voor het exploiteren van een windturbinepark met 3 windturbines, gelegen te 9120 BEVEREN en met als kadastrale omschrijving afdeling 5, Sectie B, nummers 426/a, 448/a, 484 en 485, omvattende:

- 3 transformatoren met een nominaal vermogen van 3.200 kVA elk en 1 transformator (middenspanningscabine) met een nominaal vermogen van 9.600 kVA;
- 3 windturbines met een elektrisch vermogen van max. 3.000 kW.

Tegen deze beslissing wordt door onder meer de verzoekende partijen administratief beroep ingesteld bij de verwerende partij. Op 5 juni 2013 beslist de verwerende partij het ingestelde beroep gedeeltelijk gegrond te verklaren en de milieuvergunning te verlenen aan de nv STORM DEVELOPMENT.

Tegen dit ministerieel besluit wordt op 8 augustus 2013 door onder meer de derde verzoekende partij alsook de derde tussenkomende partij een vernietigingsberoep ingesteld bij de Raad van State.

Met het arrest van 23 april 2015 (nr. 230.935) vernietigt de Raad van State het ministerieel besluit van 8 augustus 2013.

2.2

De eerste tussenkomende partij trekt haar milieuvergunningsaanvraag in op 15 december 2015. De verwerende partij verklaart vervolgens met een ministerieel besluit van 19 januari 2016 het beroep zonder voorwerp.

2.3

Op 18 april 2016 dient de eerste tussenkomende partij een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in bij de tweede tussenkomende partij, maar lopende de administratieve procedure wordt deze aanvraag nogmaals ingetrokken op 5 oktober 2016.

3.

De eerste tussenkomende partij dient op 19 februari 2018 bij de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “*de exploitatie van drie windturbines*” op de percelen gelegen te 9120 Beveren-Waas, Schoorstraat zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 5, sectie B, nummers 422, 423, 424, 425a, 426a, 426b, 443a, 447a, 448a, 449, 449/2/a, 450, 451b, 452a, 483a, 484, 485, 487a en 488a.

De deputatie weigert op 28 juni 2018 een omgevingsvergunning aan de eerste tussenkomende partij.

Tegen die beslissing tekent de eerste tussenkomende partij op 30 juli 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij verklaart het beroep op 21 december 2018 gegrond en verleent de omgevingsvergunning. Dat is de bestreden beslissing.

4.

Ook de tweede en derde tussenkomende partijen vorderen met een aangetekende brief van 4 februari 2019 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1819-RvVb-0533-A.

Ook de heer Dieter LAUWERS, de heer Rony HEYNDRICKX, de heer Felix DE PUYSSSELEYR en de heer Gerrit CAPPAERT vorderen met een aangetekende brief van 8 februari 2019 de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit beroep heeft als rolnummer 1819-RvVb-0539-A.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomst is enkel aan de orde als de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Deze exceptie moet slechts onderzocht en beoordeeld worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de

tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De Raad kan de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid enkel bevelen als de verzoekende partij uiterst dringende noodzakelijkheid aantoont en minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

1.

De verzoekende partij die zich op uiterst dringende noodzakelijkheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, in voorkomend geval ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing uiterst dringend noodzakelijk is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot schorsing. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat een onmiddellijke beslissing wenselijk is omwille van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De tussenkomenende partij geeft in haar verzoekschrift tot tussenkomst uitdrukkelijk te kennen dat ze de betwiste vergunning niet verder zal uitvoeren. Op de openbare zitting van 14 februari 2020 bevestigt ze nogmaals dat ze geen verdere uitvoering zal geven aan de bestreden beslissing in afwachting van een uitspraak ten gronde. Ze voegt eraan toe dat ze de werf wel nog zal afsluiten ter beveiliging, waarmee de verzoekende partijen kunnen akkoord gaan.

3.

De Raad kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevelen wanneer dit voor de verzoekende partijen nog een nuttig effect heeft. Gelet op de verklaring van de tussenkomenende partij moet vastgesteld worden dat er geen uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is. De belofte van de tussenkomenende partij om de werken niet verder uit te voeren (er zijn momenteel alleen nog maar voorbereidende werken uitgevoerd om het terrein bouwrijp te maken), voorkomt de verwezenlijking van welkdanig ingeroepen nadelen.

In de mate dat de tussenkomenende partij haar belofte niet zou nakomen of in de loop der tijd zou verbreken, kunnen de verzoekende partijen in elke stand van het geding, opnieuw de schorsing van de tenuitvoerlegging, in voorkomend geval wegens uiterst dringende noodzakelijkheid vorderen.

4.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet is aangetoond, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 17 februari 2020 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Margot DEPRAETERE

Hilde LIEVENS